

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě
Komenského 10, 586 01 Jihlava

Zřizovatelem organizace je Kraj Vysočina

TISKOVÁ ZPRÁVA

ADRIENA ŠIMOTOVÁ, JIŘÍ JOHN

DVOJÍ OBRAZOTVORNOST

NÁVRAT V NÁVRATU

Vernisáž: **27. 2. 2020 v 18 hodin**

Termín výstavy: **27. 2. - 24. 5. 2020 / prodlouženo do 2. 8. 2020**

Místo konání: **Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, Komenského 10, Jihlava**

Kurátor: **Pavel Brunclík**

kontakt za OGV: Ilona Staňková / stankova@ogv.cz / 777 679 033

Program vernisáže:

Hildegarda z Bingen, (1098–1179), chorální kompozice z rukopisu Riesenkodeks: Antifona O beata infantia (Ó, blažené dětství) – ke sv. Disibodu, Antifona Caritas abundat in omnia (Láska zaplavuje všechno) – k Duchu svatému, Hymnus Ave, generosa (Budiž pozdravena, urozená) – k Panně Marii, **zpívá Kamila Mazalová**

Marek Kopelent, Cantus rogans pro violoncello solo (Prosebný zpěv pro sólové violoncello), **hraje Petr Nouzovský** (violoncello)

Během vernisáže bude představen soubor studií *Adriena Šimotová 2016 I/II*, vydaný Nadačním fondem Adrieny Šimotové a Jiřího Johna, a ediční projekty Nadačního fondu Adrieny Šimotové a Jiřího Johna a nakladatelství Arbor vitae, v nichž bude v blízké budoucnosti prezentována tvorba Jiřího Johna.

Výstava s názvem *Adriena Šimotová, Jiří John - Dvojí obrazotvornost* se pokouší přispět k rozšíření povědomí o významu uměleckého odkazu této partnerské dvojice a to nejen v kontextu jejich pomyslného návratu na Vysočinu. Jiří John pocházel z Třeště, prožitky dětství a mládí na venkově a pozorování přírodních procesů mu poskytovaly podněty pro tvorbu po celý život. Jedná se o jednoho z nejvýraznějších představitelů generace nastupující na scénu v padesátých letech, byť se jeho tvorba odvíjela na okraji dominujících výtvarných tendencí zcela svébytným způsobem.

Adriena Šimotová byla stejně jako Jiří John zakládající členkou skupiny UB12. Celou její tvorbou prostupoval hluboký zájem o člověka, síť vztahů a symboliku lidského těla. Tento zájem směřoval do nitra člověka, nikoli k jeho tělesné schránce. V průběhu tvůrčího života opustila klasické grafické a malířské techniky a různými způsoby pracovala s kresbou, frotáží, papírem, textilem a dalšími materiály.

Výstavu pořádá Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě ve spolupráci s Nadačním fondem Adrieny Šimotové a Jiřího Johna.

Záštitu nad výstavou převzali Jana Fischerová, náměstkyně hejtmana Kraje Vysočina, a Vladislav Hynk, starosta města Třeště, rodného města Jiřího Johna.

Na úvod našeho rozhovoru uveřejněného na sklonku života Adrieny Šimotové, před zahájením její výstavy v pražské Galerii Rudolfinum, Adriena řekla: „Myslím si, že úplně v základě toho, co dělám, je motiv blízkosti z těch nejdůležitějších. S blízkostí souvisí vlastně celý můj důvod a potřeba udržet se v určitém emočním poli, s nímž je blízkost spojená... Blízkostí samozřejmě nemyslím prvořadě fyzickou blízkost, ale jde mi o duševní oblast nebo duchovní sféru... V mé práci to zanechává důležité stopy. To, co dělám, je taková oslava blízkosti. Blízkost také souvisí s komunikací, která je založena na setkání, a setkání je zase postaveno na blízkosti“.¹

V návaznosti na takto chápaný vztah blízkosti, vztah založený eticky, duchovně, v soupatřičnosti, ve společném zaměření, pak Adriena promýšlela podstatu blízkosti také v její různorodé souvislosti

¹ Adriena Šimotová, *Vyjevování*, Galerie Rudolfinum, 2011, katalog výstavy, vyd. Skenavel, 2011

s oddálením, s distancí, ... Na Adrieniny úvahy o blízkosti jsem chtěl výstavou věnovanou tvorbě Jiřího Johna a Adrieny Šimotové navázat. Nacházel jsem v nich východisko pro koncipování výstavy upořádané v kraji, s nímž byli oba, každý svým způsobem, spjati, a který byl, jak se říká, rodným krajem jednoho z nich. Výstava Dvojí obrazotvornost Návrat v návratu se přiřazuje k nemnoha společným prezentacím jejich tvorby, je z nich nejucelenější, a je první poté, co z vezdejšího světa odešli oba... Je společným setkáním jejich tvorby uspořádaným nedaleko Třeště, kde se Jiří John narodil, kam za ním a s ním jezdila jeho žena Adriena, která ve svých pravidelných návštěvách pokračovala i po jeho předčasné smrti v roce 1972, při návštěvách jeho rodičů, zejména Johnovy matky, k níž měla hluboký, přátelský vztah...

Oporu pro hledisko, jímž výstavu uvádíme, můžeme najít už v raném díle Jiřího Johna, v jeho soustavném zájmu o krajinu, která mu byla od dětství domovem. Jeho malby z tohoto období můžeme chápat jako niternou výtvarnou reflexi souvislosti obojího, čím jsme v návaznosti na Adrienina slova tento text uvedli, souvislosti blízkosti i oddálení a jeho či lépe jejich hloubky. Můžeme ji nacházet v obrazech *Zima* (1947), *Zimní plán* (1951), *První sníh* (50. léta), *Pole* (1952), a v mnoha dalších pozdějších malbách, kresbách či grafických listech. Adriena vzpomínala na slova Josefa Kaplického, který u Johnova obrazu *Zima* (1947) poznamenal: „... pane John, za ten obzor bych chtěl jít, abych poznal, co je za ním“. Obzor či horizont byl pro Johna v tematické struktuře těchto děl motivem podstatným a příznačným; zprostředkoval blízkost i oddálení. Pro běžné vědomí je obzor hranicí na dohled, pokud k ní vůbec pozdvihne zrak. Hranicí mezi tím, co je dole a nahoře, hranicí mezi tím, co je viděné, protože je to před touto hranicí, a co je neviděné, protože je to právě za ní. Překročíme-li meze tohoto postoje, můžeme nahlédnout, že horizont jako hranice rozdělující i spojující viděné a neviděné, probíhá uvnitř teritoria obzorem původně vymezeného, jako jeho neoddělitelná součást. A postoupíme-li ještě dál, můžeme si uvědomit, že hranice mezi viděným a neviděným, proměnlivá hranice zprostředkovávající jejich vzájemný vztah i souvislost, je s celou svojí dynamikou, kvalitou, orientací... hranicí v nás, že je z nás a námi. Cesta za obzor tak může být pro toho, kdo se na ni vydá a kdo po ní jde, cestou k sobě, cestou k rozvinutému chápání horizontu pak vede k idiognozi, k sebepoznání, k takové orientaci sebevztahu, v níž můžeme hledat svoji míru v oblasti, jež vede k takovému přijetí odpovědnosti za vztah k sobě, které cestu za obzor neuzavírá, ale prohlubuje, rozvíjí a naplňuje. To je u Jiřího Johna v celé jeho tvorbě prokazováno a potvrzováno. V jeho celoživotním díle můžeme vidět, jak tato cesta prohlubuje a rozvíjí osobnostní schopnost sladit se s životním výrazem jiného či druhého živého, navázat s ním komunikativní vztah a přivést jej svou tvorbou ke slovu. Nebo ke společně sdílenému tichu... Za mnohé z autorových děl, která nám tuto zkušenost zprostředkovávají, můžeme uvést malbu ze závěru jeho života, obraz, který Jiří John nazval *Úsvit*, lze jej chápat jako jeho modlitbu nad rostlinou a za rostlinu, za rostlinu, která se sama modlí.

John byl žákem prof. Josefa Kaplického, spolu s Václavem Bartovským, Václavem Boštíkem, Adrienou Šimotovou, Stanislavem Kolíbalem, Vlastou Prachatickou, Alenou Kučerovou a dalšími byl členem skupiny UB 12, pedagogicky působil na Akademii výtvarných umění v Praze. Během šedesátých a na počátku sedmdesátých let, v době, v níž se jeho talent naplno rozvinul, se stal jednou z výrazných a profilujících osobností českého výtvarného umění. V Třešti, kde se narodil

v roce 1923, žil s vynuceným přerývem totálního nasazení za okupace až do svého odchodu na Státní grafickou školu v Praze, na níž studoval u prof. Zdeňka Balaše, a odkud pak po roce přešel na Vysokou školu uměleckoprůmyslovou. V námětové rovině jeho tvorby brzy převládá zájem o krajinu, nejdříve o krajinu, v níž vyrůstal, která mu byla v dětství a dospívání domovským okolím. Po studiích, když

se natrvalo přestěhoval do Prahy, přibylo do jeho námětového okruhu město, městské prostředí, i v určité souvislosti s dobovou tendencí tzv. civilismu. Zájem o krajinu přerostl u Johna na sklonku padesátých let v zájem o přírodu, o přírodu v její genezi, měli bychom možná říci o přírodu vůbec, a ještě spíše pak o to, co se v ní, jako původnější než příroda sama, projevuje a sděluje, aniž by bylo se zkušenostně dostupným v přírodě totožné a na ně samotné redukovatelné. V setkání s Johnovým dílem máme jistě před sebou obrazy venkovských krajin, městských zdí a osamělých staveb, travin, kapek, zrn v jejich klíčení, rostlin v jejich rašení i tlení, nerostů pod povrchem země, obrazy zim a nocí... Neměli bychom však přehlédnout, že celé jeho dílo je možná především ve své podstatě řádoslovnou skladbou aktů, v níž John hledá a nachází nezjevnou souvislost - v souvislosti všeho - dostatečně nosnou pro sebezaložení, pro nalezení světlonosného základu pro toho, jenž chce být tichým a pozorným bratrem všemu sourodému, s čím se v jiném setkává...

Johnův talent se rovnoměrně rozvíjel v malbě, grafice, a vedle toho se přesvědčivě uplatnil také v ilustraci i dílech pro architekturu. Z autorů, na něž navazoval, či kteří mu byli blízcí, musíme jmenovat především Josefa Šímu, s nímž se přes dobová omezení i spolu s Adrienou několikrát setkal. Jmenovat, byť s výhradou, můžeme i Maxe Ernsta, u něhož patrně (přímo či nepřímo) navázal mimo jiné na techniku gratáže, kresebného proškrabávání malby. Příbuznost nacházel v Morandiho meditacích věcí, věcnosti věcí i v metafyzičnosti Georgese Braquea. Z českého prostředí mu byl vedle jeho ženy Adrieny Šimotové zvláště blízký Václav Boštík. Počátkem padesátých let přenechal Boštík Johnovi a Adrieně svůj ateliér. Od poloviny padesátých let pak (na Johnovo pozvání) spolu pracovali na Památníku židovských obětí v Pinkasově synagoze v Praze. Po dobu pěti let John s Boštíkem na stěny synagogy společně zaznamenávali bezmála osmdesát tisíc jmen těch, kteří padli za oběť nacistické zločinné zvůli. Tuto mezní konfrontaci s tragickým osudem jejich současníků je třeba pokládat, a to v souladu s vlastním Johnovým stanoviskem, i na základě Adrienina svědectví, za integrální a velmi důležitou součást jeho tvorby. Lze v ní možná hledat jednu z podstatných souvislostí pro odpovídání na otázku, kde je v Johnových malbách či v jeho volné grafické tvorbě člověk. V krajinách z raného období jeho díla jej ve výtvarně explicitní podobě nepotkáváme, nepotkáme jej takto, až na několik výjimek, ani mezi opuštěnými budovami měst či mezi městskými zdmi, nepotkáváme jej ani v Johnových meditacích o mystériu živého v přírodě, genezi a smyslu spojení živého se zemí. Jistě, pole v Johnových krajinách jsou místem lidské práce, práce lidí pro lidi, místem, z něhož člověk odešel a kam se znovu, až nastane příslušný čas, snad vrátí. Rozkrojené jablko na Johnově obraze se nerozkrojilo samo. Hořící ohně na polích jsou také znamením lidské přítomnosti, stejně tak jako jím je opuštěný stůl s plodem ovoce, abychom neopomněli jeden z obrazů, jímž se sedmačtyřicetiletý těžce nemocný Jiří John se živými loučil. V kontextu celkové souvislosti Johnova díla je dle našeho soudu člověk v jeho obrazech přítomen nejpodstatněji v meditativním či kontemplativním sebevztahování toho, kdo v sebeuvolnění do otevřené vstřícnosti

viděné, zjevující se prostřednictvím obrazotvorného jednání, uvádí v soulad s nejvýše myslitelným, které se zjevným bezprostředně nestává. V obraze nezpodobovaný člověk je v něm přítomen v pozici toho, kdo ve světle zjevujícího se nezjevného sebe přesahuje a naplňuje v hledání ztraceného nebo skrytého místa pro sebesplnění a dovršení živého; zprostředkovává tak perspektivu smíru a pokoje, a jeho vnitřní tiché slávy, nebo alespoň vytrvává v zápase o uchování jejich možnosti.

Zatímco zastoupení tvorby Jiřího Johna na výstavě v OGV v Jihlavě lze chápat jako do značné míry reprezentativní i z hlediska struktury oborů, v nichž pracoval, prezentace tvorby Adrieny Šimotové musela být v rámci výstavy vzhledem k mnohotvárnosti jejího díla, i s ohledem na dané prostorové podmínky, koncipována jinak. Společně se snahou o reprezentativní zprostředkování podstatných hodnot, které její tvorba přináší, jsou se zřetelem ke konkrétním souvislostem místa, regionu a s tím spojené orientace výstavy ve výstavním souboru ve větší míře zastoupena díla, v nichž autorka navazovala na vztahy se specificky blízkými, na vztahy se členy rodiny – je mezi nimi dlouho nevystavovaná textilní koláž *Rodiče Jiřího Johna* (1974), obdobně obraz *Mrtvá hlava* (1973), v němž jsou rozpoznatelné rysy tváře Jiřího Johna, *Portrét chlapce (Martin)* (1975). Jsou zde zastoupena díla, v nichž se autorka vztahovala ke své matce *Maminka* z r. 1985, *Maminka* z r. 1986, (Adrienin synovec mi o Adrienině matce řekl, že byla nejlaskavějším člověkem, s nímž se setkal), a spolu s nimi také objekt *Co zbylo z anděla* (1979-80) který je dílem, v němž navazovala na siluetu matčiny postavy v jejím pozdním věku, ta je také zobrazena na grafice *Velká překážka (Anděl)* (1976). Do těchto souvislostí patří také *Čekání* (1974), v němž reflektovala svoje vzpomínky na babičku Mathyldu a tetu Adrienu... Z dalších, do výstavy nezařazených autorčiných děl, můžeme připomenout alespoň *Osamělost* z roku 1977, které je v době trvání výstavy v OGV v Jihlavě vázáno pro výstavu v zahraničí...

Adriena Šimotová se narodila 1926 v Praze v česko-francouzské rodině spjaté s masarykovskými tradicemi první republiky, prožila zde válečná léta. Také ona studovala na Státní grafické škole u prof. Balaše, Jiřího Johna tam krátce předcházela, následně pak spolu s ním studovala na Vysoké škole uměleckoprůmyslové u prof. Josefa Kaplického, kde strávila po absolutoriu ještě další roky v rámci aspirantury... Spolu s Jiřím Johnem a dalšími už jmenovanými byla členkou UB 12... V uzavírající se (či uzavírané) československé společnosti padesátých let s ním i mnoha jinými sdílela naděje v demokratizaci společenského života, které rostly v letech šedesátých i zklamání z jejich zmaření.

Adrienina cesta k nalezení a vymezení vlastní profesní orientace postupovala po studiích pomaleji, než tomu bylo u Jiřího Johna. Pro její osobní a tvůrčí formaci byla rozhodující druhá polovina šedesátých let a pak následující desetiletí, konfrontace se ztrátou nejbližšího člověka a s dramatickými politickými událostmi... Toto období osobních i společenských bolestí a zkoušek je obecně považováno za dobu, v níž se profilovala k lidské i umělecké svébytnosti, zralosti a jedinečnosti. Stále častěji se v její grafické a malířské tvorbě od druhé poloviny šedesátých, a pak od sedmdesátých let můžeme setkávat s výslovným zobrazováním člověka, v němž postupně radikalizuje existenciálně formulované téma lidské personality spolu se soustředěným vymezováním podmínek, vztahů a situací pro ni podstatných. A to v takové důslednosti, výrazové

jasnozřivosti, že se v tomto období a v následujících desetiletích její tvůrčí cesty toto její soustavně formulované tematické zaměření rozvinulo ve svébytnou výtvarnou fenomenologii obecně lidské situace, jejíž integrální součástí byla mnohostranná reflexe podstaty obrazu a obrazové komunikace.

Adrienino tehdejší hledání nových možností výtvarného vyjádření vyplývalo z úsilí o stupňování komunikativnosti výtvarné formy ve vztahu k tematické, kterou nově objevovala a formulovala. Jako respektovaná malířka se rozcházela s tradiční podobou uplatnění média malby v ploše dvojrozměrného závěsného obrazu, malířské plátno, později nejenom plátno, ale i tapety, jemné pletivo, síťovina, a zejména papír, ten pak ve větší míře než cokoli jiného, se z pouhého věcného nositele výtvarného sdělení stávaly vlastní stránkou obrazného výkladu, smyslově názorným momentem vnitřní formy v procesu její artikulace a projevu. Lze přitom myslet na „otevírání“ díla, jak jej tematizovali mezi jinými Umberto Eco či Georges Didi-Huberman, ale především snad na otevírání autorčiny obrazotvornosti, a to v mimořádné mnohotvárnosti výrazových prostředků a metod na hranicích malby, kresby, objektu, sochařství, instalace, umění akce, body artu, a na poli jejich přechodů a prolínání.

Pracovala s perforací, transparentí, vrstvením kreseb, obracením a prolínáním jejich rubových a lícových stran, se skladbou vrstev zobrazení v návaznosti na časovou posloupnost jejich vzniku, se šablonami, fotografickým obrazem a proměnami jeho role ve vztahu k individuální či skupinové paměti, se seriálním momentem obraznosti... Jedinečným způsobem uplatňovala ve své tvorbě frotáž (prokresbu), a to osob (druhých i sebe samé), předmětů z vlastního domova, předmětů a objektů z míst mimo domácí prostředí, v nichž reflektovala věčnost vůbec, později pak interiéru z míst, ve kterých věci nacházela a ve kterých vznikaly následně také její instalace nebo svého druhu výstavní akce zahrnující konkrétní prostor s jeho příběhem, historií... To vše zde jen ve zkratce shrnuté lze chápat jako postupné kroky na cestě, na níž můžeme s Adrienou Šimotovou a také díky ní nahlédnout, sledovat a promyšlet, že a jak je konstitutem nejen v autorčině obrazotvornosti „otevírání“ skutečnost obrazu, ale i skutečnost v něm se vyjevující a sdělující, že obrazy nejen vytváříme, ale obrazem také sami jsme. Základním médiem, v němž se tak dělo, a ústředním důvodem, pro který se tak dělo, byl pro Adrienu komunikativní vztah. Komunikativní vztah s druhým, s druhými, se sebou. Komunikativní vztah chápaný jako průběžná jednota sdílení a sdělování, podstatně otevřená vůči transcendenci.

Autorka opakovaně připomínala pro ni inspirativní blízkost myšlení Martina Bubera a jeho filosofie rozhovoru. Mimo jiných příležitostí tak učinila i v knize Hlava k listování... Z Buberovy knihy Já a Ty si mezi jiným na útržek papíru v ateliéru vypsala „Jdeme-li nějakou cestou a setkáme-li se s člověkem, který nám kráčet vstříc a šel také nějakou cestou, známe jenom svůj kus cesty a nikoli jeho – jeho kus cesty totiž prožíváme jen v setkání... Všechn skutečný život je setkáním“.

V určitém smyslu lze říci, že v této orientaci a díky ní cesta Jiřího Johna v Adrienině tvorbě pokračovala, že Adriana Jiřího odkaz s pozorností a péčí přijala, a po svém učinila zvláštní součástí svého díla.

Připomněli jsme Adrieninu literární tvorbu shrnutou v knihách Uvnitř-vně (malá sdělení) a Hlava k listování, dodejme, že doplňuje strukturu výstavy Dvojí obrazotvornost Návrat v návratu

prostřednictvím zvukového záznamu její četby v interpretaci Marie Tomášové. Adrieninými slovy jsme tento text uvedli, citací z knihy Uvnitř-vně (malá sdělení), krátkým fragmentem zprostředkovávajícím jednu z podstatných stránek Adrienina myšlení, její tvorby, její víry... můžeme tento text uzavřít: „Tajemství – vždy vylučováno, popíráno, tam, kde omezení je skutečnou omezeností. A přece nelze udělat jedinou čáru, nelze napsat jediné slovo bez vědomí toho, že existuje. Obsahuje sám smysl bytí, obsahuje vše, co je mimo nás, ale i v nás, vše, čemu se blížíme i vzdalujeme. A každé vítězství a každá porážka – zcela upřímně – je ve jménu tohoto poznávaného s nepoznatelného“. (červen 1977)

Pavel Brunclík, kurátor výstavy

Adriena Šimotová

Narozena 6. 8. 1926 v Praze.

Zemřela 19. 5. 2014 v Praze.

1945 Státní grafická škola v Praze, studovala u Richarda Landera a Zdeňka Balaše

1945–50 Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze, studovala u Josefa Kaplického

1950–53 Postgraduální aspirantura tamtéž

Byla členkou Umělecké besedy, skupiny UB 12, Nové skupiny a obnovené Umělecké besedy.

Samostatné výstavy (výběr)

1965 Obrazy a grafika, Galerie Československý spisovatel, Praha

1970 Obrazy a kresby, Galerie Václava Špály, Praha

1976 Graphic Art (s Alenou Kučerovou), Jacques Baruch Gallery, Chicago

1977 Vymezení a komunikace, ateliér Josefa Mžyka, dům Mlynářka, Praha

1978 Grafika Adrieny Šimotové, Divadlo hudby OKS, Olomouc

Adriena Šimotová: Kresby, Klub školství a vědy Bedřicha Václavka, Brno

1981 Samostatná výstava na The 14th International Biennial of Graphic Art,

Ljubljana

1982 Adriena Šimotová, Galerie Witte-Baumgartner, West Berlin

Empreintes, Galerie de France, Paris

1983 Two Artists from Prague (se Stanislavem Kolíbalem), Riverside Studios,

London

1985 Kresby, bývalý františkánský klášter, Hostinné

1986 Práce na papíře, Dům umění města Brna – Dům pánů z Kunštátu, Brno

1987 Kresby, Galerie Sovinec, Sovinec

1989 Problém hlavy, Oblastní galerie v Liberci

Dialog: Adriena Šimotová – Václav Stratil, Galerie moderního umění, Hradec Králové

1990 Setkání 1969–1990, Galerie hlavního města Prahy, Staroměstská radnice

Frottagen und Zeichnungen, Galerie Christine Konig, Wien
1991 Adriena Šimotová, Galerie de France, Paris
Svěcení reality, Zapadočeská galerie v Plzni
Miesto veci, Klub priateľov českej kultúry, Bratislava
Svěcení reality, Galerie U Bílého jednorožce, Klatovy
1992 Objekte und Zeichnungen, Galerie Christine Konig, Wien
Tisch-Wachter, Hypo Galerie im Romanischen Keller (ve spolupráci s Galeríí Christine Konig), Salzburg
1993 Tisch-Wachter, Galerie Knoll, Budapešť
Dotyk barvou, Galerie Půda, Pedagogická fakulta Univerzity Palackého, Olomouc
1994 Zwei Raume, Galerie Christine Konig, Wien
O blízkém a vzdáleném, výstavní síň Mánes, Praha - Galerie výtvarného umění v Litoměřicích
1995 Co mizí a co zůstává, Muzeum Aš
Adriena Šimotová, Galerie Saint-Severin, Paris
1996 Memoire de famille, Galerie de France, Paris
Paměť rodiny, Nová síň, Praha
Co mizí a co zůstává, Dům umění, Brno
1997 Prchavost trvání, Galerie Jiřího Jílka, Šumperk
1998 Mapování dotykem, Dům umění, České Budějovice
Was vergeht und was bleibt, Galerie im Traklhaus, Salzburg
V hranicích dorozumění, Galerie Šternberk, Šternberk
Adriena Šimotová, Izbrisane podobe, Umetnostna galerija Maribor, Razstavni salon Rotovž, Maribor
1999 Stopy pamäte, Galéria Medium, Bratislava
Adriena Šimotová: S kolemjdoucím, Dům umění, Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně
S kolemjdoucím II, AP galerie, Praha
2001 Adriena Šimotová, Retrospektiva, Národní galerie v Praze
Kresby k textům, Francouzský institut v Praze
2002 Kunstler aus Tschechien (s Jindřichem Štreitem), Katolische Akademie in Bayern, Munchen
L'oeil ephemere, Musee des Beaux-Arts de Dijon
2004 Adriena Šimotová, Ecole des Beaux-Arts, Galerie du Quai, Toulouse
Tvář, Slovenská národná galéria, Bratislava
Kresby k textům (1967-2003), Moravská galerie v Brně
2005 Věci, místo (s Markétou Othovou), Galerie Caesar, Olomouc
2006-07 Adriena Šimotová - retrospektiva (1959-2005), Muzeum umění Olomouc, Trojlodí
2008 Adriena Šimotová, perforace, kresby (1975-85), Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem
Pocta Adrieně Šimotové - V. Nový zlínský salón 2008
Hosté, tvorba z let 2000-2006, Galerie města Plzně
2009 Oh l'ombre, ma lumiere, grafitové čáry čára, AP Ateliér, Praha
2010 Prostrace, kostel Nejsv. Salvátora, Praha
Ruce, Památník Leoše Janáčka, Moravské zemské muzeum, Brno
2011 Menší ohlédnutí, Museum Kampa, Praha
Vyjevování (2008-10), Galerie Rudolfinum, Praha

2012 My jsme ti, které hledáme, Galerie 19, Bratislava
A je takové ticho ..., White Gallery, Osík
2014 Adriena Šimotová, Vzpomínka, Museum Kampa, Praha
Adriena Šimotová, Magdalena Abakanowicz, Křehkost a síla bytí,
Galerie Závodný, Mikulov
2016 Adriena Šimotová, Grafitový anděl, Galerie Václava Chada, Zlín
2017 Adriena Šimotová, A je takové ticho... (II), Galerie současného umění
a architektury, Dům umění, České Budějovice

Skupinové výstavy (výběr)

1965 UB 12, Dům umění města Brna
The International Biennial of Young Artists, San Marino
1967 The 7th International Biennial of Graphic Art, Ljubljana
Mostra d'Arte Contemporanea Cecoslovacca, Turin
1968 Czechoslovak Contemporary Graphic Art, Monetary Fund, Washington, D. C.
1969 6 graveurs tcheques, Galerie La Hune, Paris
1970 Biennale Internazionale della grafica, Firenze
1971 Premio Biella per l'incisione, Biella
1974 Internationale Biennale der Graphik, Frechen
1976 The International Biennial Exhibition of Prints in Tokyo, Museum
of Modern Art, Tokio
1979 Internationale Biennale der Graphik, Heidelberg
1980 Eleven Contemporary Artists from Prague, New York University - Michigan
University, Ann Arbor
1981 Contemporary Paintings of Eastern Europe and Japan, National Museum
of Modern Art, Osaka - Museum of Art, Kijoto
1982 Triennial of Contemporary Art, Museum of Modern Art, Dilli
1983 Dessins tcheques du XXe siecle, Centre Georges Pompidou, Paris
1985 Siecle de Kafka, Centre Georges Pompidou, Paris
Kunst mit Eigen-Sinn, Museum des 20. Jahrhunderts, Wien
1987 Expressiv, Museum des 20. Jahrhunderts, Wien - Hirshhorn Museum
and Sculpture Garden, Washington, D. C., 1988
1988 Triennale rysunku, Vratislav
1990 Inoffiziel, Museum der Stadt, Řezno
40 artistes tcheques et slovaques, Musee de Luxembourg, Paris
1991 Tradition und Avantgarde in Prag, Kunsthalle Dominikanerkirche,
Osnabruck - Landesmuseum, Bonn
Detente, Dům umění, Brno - Museum des 20. Jahrhunderts, Vídeň - Kiscelli
Muzeum, Budapešť 1992 - Fondazione Mudina, Milan, 1992
1992 V dimenzích prázdna, Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem
D'une generation, l'autre, Musee d'art Moderne de la Ville de Paris, Paris
1993 Identity Today, the Contemporary Czech, Hungarian, Polish, Slovak Art,
Centre de conferences Albert Borschette, Brusel
1994 Europa - Europa, das Jahrhundert der Avantgarde in Mittel- und Osteuropa,
Kunst- u. Ausstellungshalle der Bundesrepublik Deutschland, Bonn
1995 Glaube: Hoffnung: Liebe: Tod, Kunsthalle, Wien
1997 Kořeny, Mánes, Praha

1998 Entgegen: Religion, Gedachtnis, Korper in Gegenwartskunst, Štýrský Hradec
Skulptur, Weiblich, Figur, Oberosterreichisches Landesmuseum, Linec
1999 K nebi, Galerie Šternberk, Šternberk
Le Regardement, Musee de l' Hospice St. Roch, Ville d' Issoudun, Issoudun
Noc, Galerie Šternberk, Šternberk
2000 Flexible 3, Oberosterreichisches Landesmuseum, Linec – Galeria Sztuki
Współczesnej, Vratislav – Dutch Textile Museum, Tilburg – Kunst Museum
Bayreuth, Bayreuth
2001 Melancholie, Moravská galerie v Brně, Brno
2002 Christmas, Galéria mesta Bratislavy, Bratislava
2003 Ejhle světlo, Moravská galerie v Brně, Brno
2005 Místo a čas, Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem
2006 Česká grafika, České centrum v Paříži, Paris
Acquisitions recentes du Cabinet d'art dessin, Centre Georges Pompidou,
Musee national d'art moderne de Paris
2007 Invention et transgression, le dessin au XXe siecle, Collection du Centre
Pompidou, Musee national d'art moderne, Paris, au Musee des Beaux-Arts
d'Archeologie de Besancon
2009 elles@centrepompidou, National d'Art Moderne, Centre Georges
Pompidou, Paris
Visages, New Galerie de France, Paris
Po sametu, Galerie hlavního města Prahy
Gender Check. Femininity and Masculinity in Eastern Europe Art
MUMOK, Museum Moderner Kunst Stiftung Ludwig Wien, 2010
Zachęta National Gallery of Art, Warsaw
2010 100 let Domu umění, Dům umění, Brno
2011 Já, bezesporu, Galerie Rudolfinum, Praha
Obrazy mysli / Mysl v obrazech, Moravská galerie v Brně
2012 Josef Pleskot – Cesta, Gong, Ostrava – Vítkovice
Od Tiziana po Warhola, Muzeum umění Olomouc, Olomouc
2013 Karl Prantl, rodina a priatel'ia, Danubiana, Meulensteen Art Museum,
Bratislava
2014 Grey Gold, Dům umění města Brna
2015 Apparitions: Frottages and Rubbings from 1860 to Now,
Hammer Museum, Los Angeles, Menil Collection, Houston
Grey Gold, Nitrianska galéria, Nitra
2018 Anatomie skoku do prázdna. Rok 1968 a umění v Československu,
Západočeská galerie v Plzni, Plzeň
Pocta suknu, 8smička, Humpolec
2018–19 The Medea Insurrection, Kunsthalle, Dresden
Možnosti dialogu / Dimensions of Dialogue / Moglichkeiten des Dialogs,
Národní galerie Praha, Praha
2019 Síla činu. Jan Palach a Jan Zajíc v umění v letech 1969–2009, Museum
Kampa, Praha

Zastoupení ve veřejných uměleckých sbírkách:

Alšova jihočeská galerie, Hluboká nad Vltavou; Galerie Středočeského kraje, Kutná Hora; Galerie Benedikta Rejta, Louny; Galerie hlavního města Prahy; Galerie Klatovy / Klenová; Galerie moderního umění v Hradci Králové; Galerie umění Karlovy Vary; Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem; Galerie výtvarného umění v Havlíčkově Brodě; Galerie výtvarného umění v Ostravě; Galerie Zlatá husa, Praha; Moravská galerie v Brně; Muzeum umění Olomouc; Museum Kampa - Nadace Jana a Medy Mládkových, Praha; Nadace a Centrum současného umění, Praha; Národní galerie Praha; Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě; Oblastní galerie Liberec; Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích; Galerie výtvarného umění v Chebu; Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně; Sběrka města Prostějov; Západočeská galerie v Plzni

Albertina, Wien; The Art Institute, Chicago; Bibliotheque Nationale de France, Paris; Gabinetto disegni e stampe degli Uffizi, Firenze; Frac Picardie, Amiens; Library of Congress, Washington, D. C.; The Menil Collection, Menil Foundation, Inc., Houston; Moderna Museet, Stockholm; Musee d'Art et d'Histoire, Geneva; Musee d'Art Moderne de la Ville de Paris, Paris; Musee des Beaux-Arts de Dijon, Dijon; Musee national d'art moderne / Centre Georges Pompidou, Paris; Museum Wurth, Kunzeslau; National Museum of Modern Art, Kjoto; Seoul Museum of Art, Soul; Muzeum Sztuki, Lodž; Muzeum Sztuki Współczesnej, Vratislav; Slovenska národná galéria, Bratislava

Ocenění:

Zlatá medaile na Mezinárodním bienále grafiky ve Florencii (1970)
Grand Prix na Mezinárodním bienále grafiky v Lublani (1979)
Grand Prix na Mezinárodním trienále kresby ve Vratislavi (1988)
Herderova cena (Johann-Gottfried-von-Herder-Preis), Universität Wien (1990)
Řád rytíře umění a literatury / Chevalier d'Ordre des Arts et Lettres - udělen vládou Francouzské republiky (1991)
Medaile Za zásluhy I. stupně - udělena prezidentem České republiky (1997)
Řád důstojníka umění a literatury / Officier d'Ordre des Arts et Lettres - udělen vládou Francouzské republiky (2003)
Doctor honoris causa Vysoké školy výtvarných umění v Bratislavě (2005)
Cena Společnosti pro vědu a umění (2005) v Senátu Parlamentu České republiky
Cena Ministerstva kultury České republiky za rok 2005

Jiří John

Doctor honoris causa Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze (2007)

Narozen 6. listopadu 1923 v Třešti.

Zemřel 22. června 1972 v Praze.

1945–46 studoval v Praze na Státní grafické škole u prof. Zdeňka Balaše

1946–51 Vysoká škola uměleckoprůmyslová u prof. Josefa Kaplického

Od roku 1963 vyučoval kresbu na Akademii výtvarných umění v Praze.

V letech 1953–60 byl členem Umělecké besedy, od roku 1960 UB 12 (až do jejího násilného zrušení koncem 60. let) a také členem SČUG Hollar.

Samostatné výstavy (výběr)

1960 Jiří John: Obrazy, Alšova síň Umělecké besedy, Praha

1965 Jiří John, Galerie Nová síň, Praha

1966 Jiří John, Mala Galerija, Ljubljana

Jiří John: Grafika a obrazy 1957-1966, Dům umění, Hradec Králové

Jiří John, Oblastní galerie v Liberci, Liberec

1968 Jiří John: Obrazy a grafika z let 1961-67, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, Litoměřice

Jiří John: Obrazy a grafika z let 1961-67, Galerie výtvarného umění v Havlíčkově Brodě, Havlíčkův Brod

Jiří John: Obrazy a grafika z let 1961-67, Oblastní galerie v Liberci, Liberec

1969 Jiří John, Galerie Wendtorf-Swetec, Düsseldorf

Jiří John: Bilder, Grafiken, Galerie Mahlerstrasse, Wien

Jiří John: Grafika, Pracheňské muzeum, Písek

1969-70 Jiří John: Obrazy z let 1962-69, Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem, Roudnice nad Labem

1970 Jiří John: Obrazy z let 1962-69, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, Litoměřice

Jiří John: Peintures, dessins, gravures, Galerie Engelberts, Geneve

Jiří John: Obrazy a grafika, Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, Jihlava

1974 Jiří John: Poslední obrazy, Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem, Roudnice nad Labem

1979-80 Jiří John: Malba, kresba, grafika, Dům umění města Brna, Brno

1980 Jiří John: Malba, kresba, grafika, Galerie výtvarného umění v Chebu, Cheb

1981 Jiří John: O přírodě, Ústřední kulturní dům železničářů, Praha

1988-89 Jiří John: Obrazy a grafika, Dům umění, Gottwaldov

1989 Jiří John: Obrazy a grafika, Horácká galerie v Novém Městě na Moravě, Nové Město na Moravě

Jiří John: Obrazy a grafika, Muzeum Vysočiny Jihlava, Jihlava

1992 Jiří John: Životní dílo, Jízdárna Pražského hradu, Praha

1994 Jiří John: Grafika, Výstavní síň Emila Filly, Ústí nad Labem

1996 Jiří John: Grafika, Galerie moderního umění v Hradci Králové, Hradec Králové

Jiří John: Výběr z díla, Výstavní síň Masné krámy, Plzeň

1998 Jiří John: Grafika, Galerie Jiřího Jílka, Šumperk

Jiří John: Malba, grafika, kresba, Turčianska galéria v Martine

2000 Jiří John: V otevírání vstřícnosti, Galerie Šternberk, Šternberk

2000-01 Jiří John: Kresby, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, Litoměřice

2001 Jiří John: Kresby, Galerie moderního umění v Hradci Králové, Hradec Králové

Jiří John: Kresby, Galerie výtvarného umění v Chebu, Cheb

2001-02 Jiří John: Kresby, Galerie umění Karlovy Vary

2002 Jiří John, Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, Jihlava

2004 Jiří John: Retrospektiva, Mánes, Praha

Malíř, grafik, ilustrátor... a člověk Jiří John, Muzeum Vysočiny Jihlava, pobočka Třešť, Třešť

2006 Jiří John: Grafika, Městská galerie Hasičský dům, Telč

2012 Jiří John: Grafika, Muzeum Vysočiny Jihlava, pobočka Třešť, Třešť

2013 Jiří John, Adriena Šimotová - doteky, Galerie Moderna, Praha

Jiří John, Za obzor, Museum Kampa, Praha
2014 Jiří John, Galerie města Trutnov, Trutnov
2015 Jiří John, Ve vrstvách, Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem
2016 Jiří John, Galerie umění Karlovy Vary

Společné výstavy (výběr)

1957 Výstava pěti výtvarníků, Alšova síň Umělecké besedy, Praha
Malá krajina, Galerie Českého fondu výtvarných umění, Praha
Město očima soudobých malířů, Galerie Českého fondu výtvarných umění, Praha
1958–59 Umění mladých výtvarníků Československa 1958 Obrazy a plastiky, Jízdárna Pražského hradu, Praha
1962 Modern Czechoslovak Art, Seven Arts Gallery, London
Tvůrčí skupina UB 12, Galerie Československý spisovatel, Praha
7. Bienal de Sao Paulo, Parque Ibirapuera, Sao Paulo
1964 Czechoslovak Graphic Art, Alexandria
1965 5. Biennale Internazionale d'Arte Contemporanea della Repubblica di San Marino, Palazzo Kursaal, San Marino
Mednarodni bienale grafike, Ljubljana
8. Bienal de Sao Paulo, Parque Ibirapuera, Sao Paulo
Tschechoslowakische Kunst heute: Profile V, Stadtische Kunstgalerie, Bochum
Quatrieme biennale de Paris, Musee d'Art Moderne de la Ville de Paris, Paris
Tschechoslowakische Grafiker, Schleswig-Holsteinisches Landesmuseum, Schleswig
Mostra internazionale di bianco e nero, Lugano
Tschechoslowakische Kunst der Gegenwart, Akademie der Kunste, Berlin
Arte actual Checoslovaco, Museo de Arte Moderno, Mexico City
Grafiek uit Praag, Stedelijk Museum, Amsterdam
1967 Mednarodni bienale grafike, Ljubljana
Internationale Biennale der Grafik, Neue Pinakothek, Munchen
8 grafici cecoslovacchi, Calcografia nazionale, Roma
Mostra d'arte contemporanea cecoslovacca, Castello del Valentino, Torino
Tsjekkoslovakisk Grafikk 1967, Oslo Kunstforening, Oslo
Intergrafik 67, Altes Museum, Berlin
1967–68 Hedendaagse Tsjecho-Slowaakse kunst, Koninklijke Academie voor Schone Kunsten, Antwerpen
1968 2. Międzynarodowe Biennale Grafiki w Krakowie, Krakow
50 let československého malířství 1918–1968, Slovenská národná galéria, Bratislava
Izložba savremene čehoslovačke grafike, Muzej savremene umetnosti, Beograd
Contemporary Prints of Czechoslovakia, National Gallery of Canada, Ottawa
1969 Zestien Tsjechische kunstenaars. Dertien grafici en drie keramisten, Galerie De Tor, Amsterdam
Česká krajina, Alšova jihočeská galerie, Hluboká nad Vltavou
6 Graveurs de Prague, Galerie La Hune, Paris
L'art tcheque actuel, Renault Champs-Élysées, Paris
Arte contemporanea in Cecoslovacchia, Galleria Nazionale d'Arte Moderna e Contemporanea, Roma
Obraz 69. Celostátní výstava současné malířské tvorby, Moravské uměleckoprůmyslové muzeum, Brno

1970 International Biennale of Original Drawing, Muzej moderne i suvremene umjetnosti, Rijeka
La Biennale di Venezia 1970, Venezia
Graveurs tchecoslovaques contemporains, Cabinet d'arts graphiques, Geneve
Cien grabados y cien fotografias Checoslovaquia, Museo universitario de ciencias y arte, Mexico City
Tschechische Kunst des 20 Jahrhunderts. Einige Aspekte der Entwicklung, Kunsthaus Zurich, Zurich
1971 11. Bienal de Sao Paulo, Parque Ibirapuera, Sao Paulo
45 zeitgenossische Kunstler aus der Tschechoslowakei. Malerei, Plastik, Grafik, Glasobjekte, Baukunst, Koln
Premio Internazionale Biella, Museo Civico, Biella
Werken van Tsjechoslowaakse Grafici 1960-70, Centraal Museum Utrecht, Utrecht
1972 La Biennale di Venezia, Venezia
Výstava současné české ilustrace, Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem
Tjeckoslovakisk grafik av idag, Nationalmuseum, Stockholm
Tschechoslowakische Druckgraphik der Gegenwart, Durerhaus, Nurnberg
35 artisti cecoslovacchi contemporanei Grafica e oggetti, Unimedia Galeria d'arte contemporanea, Genova
1973 Czeska i słowacka grafika współczesna ze zbiorow Galerii Narodowej w Pradze i Słowackiej Galerii Narodowej w Bratysławie, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa
1974 Osteuropäische Kunst aus der Sammlung des Museum Bochum, Museum Bochum, Bochum
Krajina snů a představ, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích
1975 Współczesna sztuka czeska ze zbiorow Muzeum Sztuki w Łodzi, Muzeum Sztuki w Łodzi, Łódź
Eastern European Printmakers, Cincinnati Art Museum, Cincinnati
1978 Tshekkoslovakian nykytaidetta, Helsingin Taidehalli, Helsinki
1981 České malířství a sochařství 1900-1980, Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, Hluboká nad Vltavou
1983 Hommage to Jiří Balcar and Jiří John, Riverside Studios, London
Česka krajina, Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, Hluboká nad Vltavou
Dessins tcheques du 20e siecle, Centre Pompidou, Paris
1983-84 Das Prinzip Hoffnung. Aspekte der Utopie in der Kunst und Kultur des 20. Jahrhunderts, Museum Bochum, Bochum
Současná krajina, Oblastní galerie v Liberci, Liberec
Współczesna sztuka czeska. Kolekcja Janiny Ojrzyńskiej, Muzeum Narodowe, Wrocław
1986 Czechoslovak Prints from 1900 to 1970, The British Museum, London
1990 Neue Blätter aus der ČSSR, Kupferstichkabinett, Dresden
České výtvarné umění 1960-1990, Středočeská galerie, Praha
1993 České výtvarné umění 1930-1960, České muzeum výtvarných umění, Praha
1994 Europa, Europa. Das Jahrhundert der Avantgarde in Mittel- und Osteuropa, Kunst- und Ausstellungshalle der Bundesrepublik Deutschland, Bonn
UB 12, Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, Jihlava
1996 V prostoru 20. století. České umění ze sbírky Galerie hlavního města Prahy, Městská knihovna, Praha
Eine Promenade der Romantiker, Stadtmuseum Gohre, Jena

1997 Umění zastaveného času. Česká výtvarná scéna 1969–1985, Moravská galerie v Brně, Brno
Mezi tradicí a experimentem. Práce na papíře a s papírem v českém výtvarném umění 1939–1989,
Trojlodí, Muzeum umění Olomouc, Olomouc
1997–98 Proměny krajiny v českém malířství 20. století, Národní galerie Praha, Veletržní palác
2002 Europaweit. Kunst der 60er Jahre, Stadtische Galerie, Karlsruhe
Anima & Animus (manželské páry v generaci 60. let), Galerie Zlatá husa, Praha
2003 Umění je abstrakce. Česká vizuální kultura 60. let, Jízdárna Pražského hradu, Praha
2003–04 Ejhle světlo, Moravská galerie v Brně, Brno
České umění XX. století 1940–1970, Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, Hluboká nad
Vltavou
Hory, skály, kameny, Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, Jihlava
2009 České a slovenské umění 60. let 20. století, Dům umění, Ostrava
2011 Duše krajiny, duch místa, Galerie U Betlémské kaple, Praha
2012–13 Od Tiziana po Warhola. Muzeum umění Olomouc 1951–2011
(IV. Výtvarné umění 1948–2011), Muzeum umění Olomouc, Olomouc
2019 Vrchovina, krabatina, mrchovina, Galerie 8smička, Humpolec

Zastoupení ve veřejných uměleckých sbírkách:

Alšova jihočeská galerie, Hluboká nad Vltavou; Galerie Středočeského kraje, Kutná Hora; Galerie
Benedikta Rejta, Louny; Galerie hlavního města Prahy; Galerie moderního umění, Hradec Králové;
Galerie umění Karlovy Vary; Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem; Galerie výtvarného
umění v Havlíčkově Brodě; Galerie výtvarného umění v Náchodě, Galerie výtvarného umění v
Ostravě; Moravská galerie v Brně; Muzeum umění Olomouc; Museum Kampa – Nadace Jana a
Medy Mládkových, Praha; Národní galerie Praha; Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě; Oblastní
galerie Liberec; Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích; Galerie výtvarného umění v
Chebu; Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně; Západočeská galerie v Plzni

Stedelijk Museum Amsterdam; Museum Folkwang, Essen; Muzeum Sztuki w Łodzi; Montreal
Museum of Fine Arts, Montreal; Bibliotheque Nationale de France, Paris; Museum Boijmans Van
Beuningen, Rotterdam; Gallery of Modern and Contemporary Art, Citta di San Marino; Moderna
Museet, Stockholm; Library of Congress, Washington D. C.; Musee d'Art et d'Histoire, Geneve

Ocenění

7. Bienal de Sao Paulo (stříbrná medaile za grafiku) (1963)
5. Biennale Internazionale d'Arte Contemporanea della Repubblica di San Marino (1964)
Grafika 65, Pisek (1965)
International Biennale of Graphic Art, Ljubljana (1965)
Mostra internazionale di bianco e nero – Lugano (1. cena) (1966)
Státní cena Klementa Gottwalda (1968)
International Biennale of Graphic Art, Ljubljana (odkupní cena) (1969)
Cena Václava Hollara 1970 International Biennale of Original Drawing, Rijeka
(cena Muzea moderního umění – Muzej moderne i suvremene umjetnosti) (1969)